

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

12. 12. 2022 - 18. 12. 2022

motto týdne:

„Bože, obnov nás.“

PONDĚLÍ 12. 12. Panny Marie Guadalupské

Nm 24,2-7.15-17a ; Žl 25,4-5ab.6+7bc.8-9 Komentář: **Mt 21,23-27**

K Ježíšovi a k jeho církvi je možné přistupovat velmi různě. I otázky mohou být kladené s různými úmysly. Možná On i na některé naše výzvy neodpovídá...

ÚTERÝ 13. 12. památka sv. Lucie, panny a mučednice

Sof 3,1-2.9-13 ; Žl 34,2-3.6-7.17-18.19+23 Komentář: **Mt 21,28-32**

Neochota uvěřit a vyvodit z toho důsledky.

Nedivme se, že i dnes nás mnozí „předběhnou“.

STŘEDA 14. 12. památka sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve

Iz 45,6b-8.18.21b-25; Žl 85,9ab+10.11-12.13-14 Komentář: **Lk 7,19-23**

I my máme zvěstovat evangelium všem, kdo jsou zmítáni pochybnostmi. Dovedeme to? Eu-angelion je radostná zvěst, nikoli systém pouček.

ČTVRTEK 15. 12. blah. Marie Anunciáta Viktorie Fornari

Iz 54,1-10; Žl 30,2+4.5-6.11-12a+13b Komentář: **Lk 7,24-30**

Bůh i dnes působí překvapení. Nenajdeme jej v palácích, ale na periferii. Nenajdeme jej zahaleného v drahém rouchu, ale v šatech chudých.

Dnes plní církev Janův úkol: ukazuje na Pána bez příkras.

PÁTEK 16. 12. sv. Adély, císařovny

Iz 56,1-3a.6-8 ; Žl 67,2-3.5.7-8 Komentář: **Jan 5,33-36**

Ježíš zdůrazňuje, že o jeho pravosti svědčí mocné činy a skutky. Nezanedbávám toto svědectví? „Jediné evangelium, které dnes lidé budou číst, je život křesťanů,“ říkával belgický kardinál Suenens.

SOBOTA 17. 12. sv. Jana z Mathy, kněze

Gn 49,1a.2.8-10; Žl 72,1-2.3-4ab.7-8.17 Komentář: **Mt 1,1-17**

V rodokmenu našeho Pána jsou i ty ženy, o kterých bychom jako zbožní katolíci možná pomlčeli. Jasná teologická výpověď: nic není vyňato z jeho spásy, ze záchrany.

4. neděle adventní - Cyklus A 18. 12. 2022

Poslední adventní neděle již připomíná události bezprostředně před narozením Ježíše. Avšak i obyčejné životní situace mohou nést zásadní skutečnosti, jak budeme sledovat nejen dnes, ale především na celém vánočním příběhu. Jsme vyzváni, abychom nepřehlédli, že Bůh obyčejnými věcmi může tvořit velké dílo.

1. ČTENÍ

Před rokem 727 př. Kr. se rozpiná Asyrská říše a malé státy se spojí do vojenské protikoalice. Judsko ovšem odmítne. A tak se tyto státečky obrátí proti Judsku. To naopak nabídne vazalství Asyřanům (vládne mu král Achaz). Bůh však slibuje jinou perspektivu. Jestliže se na něj Achaz spolehne, budou žít, zrodí se nový král. Teprve později dostane tento text význam vztahující se k mesiáši.

Iz 7,10-14

Hospodin promluvil k Achazovi skrze proroka Izaiáše: „Vyžádej si znamení od Hospodina, svého Boha, ať hluboko v podsvětí či nahoře na výšinách!“

Achaz však řekl: „Nebudu žádat, nebudu pokoušet Hospodina.“

Tu pravil Izaiáš: „Slyšte tedy, Davidův dome! Nestačí vám omrzovat lidi, že omrzujete i mého Boha? Proto vám dá znamení sám Pán: Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Emanuel, to je ‘Bůh s námi’.“

ŽALM 24

Bůh je mocnější než veškerá vláda, vojska a intriky. S touto nadějí se připojme k oslavnému zpěvu.

Odpověď: Ať vejde Hospodin, on je král slávy!

Hospodinu náleží země i to, co je na ní, – svět i ti, kdo jej obývají.

– Neboť on jej založil nad moři, – upevnil ho nad proudy vod.

Kdo smí vystoupit na Hospodinovu horu, – kdo smí stát na jeho svatém místě?

– Ten, kdo má nevinné ruce a čisté srdce, – jehož duše nebaží po marnosti.

Ten přijme požehnání od Hospodina, – odměnu od Boha, svého spasitele.

– To je pokolení těch, kdo po něm touží, – kdo hledají tvář Jakubova Boha.

2. ČTENÍ

Úvodní pozdrav listu rozvádí svatý Pavel do velkolepé řeči. Okamžitě obrátí pozornost na Krista a odvolá se na Starý zákon. Zmínka o Ježíšově původu je důvodem, proč je text čten o této adventní neděli.

Řím 1,1-7

Pavel, služebník Ježíše Krista, povoláný za apoštola, určený k hlásání radostné zvěsti. Bůh ji už předem slíbil ústy svých proroků ve svatém Písmě o svém Synu. Ten pochází jako člověk z rodu Davidova, duchem svatosti se prokázal jako mocný Boží Syn tím, že vstal z mrtvých: Ježíš Kristus, náš Pán. Od něho jsme dostali milost i apoštolské poslání, abychom na oslavu jeho jména přivedli k ochotnému přijetí víry všechny národy. K nim patříte i vy, protože si vás Ježíš Kristus povolal. Všem v Římě, které Bůh miluje a které povolal do stavu svatých: milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

EVANGELIUM

Ocitáme se na začátku evangelia. V Izraeli měla svatba dvě fáze: 1) zasnoubení (ženy od 12 let, muži od 13 let) 2) po roce, někdy i po delší době, spolu začínají manželé bydlet. Náš text se odehrává po zasnoubení předtím, než spolu začali manželé bydlet.

Mt 1,18-24

S narozením Ježíše Krista to bylo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena s Josefem. Ale dříve než spolu začali bydlet, ukázalo se, že počala z Ducha Svatého. Protože její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vydat pohaně, rozhodl se tajně se s ní rozejít. Když už to chtěl udělat, zjevil se mu ve snu anděl Páně a řekl: "Josefe, synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha Svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů." To všecko se stalo, aby se naplnilo, co řekl Pán ústy proroků: "Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Emanuel," to znamená 'Bůh s námi'. Když se Josef probudil ze spánku, udělal, jak mu anděl Páně přikázal: vzal svou ženu k sobě.

K ZAMYŠLENÍ

Přestože mluvíme o zásadních dějinných zvratech, v nichž Bůh proměňuje nezlomitelné pouto smrti, člověka vykoupí, sám vstupuje do dějin světa..., vše se odehrává na zcela obyčejném pozadí běžných událostí, jakými je zasnoubení dvou obyčejných lidí v malé zemi Izrael na východě Římské říše. Bůh nemá strach, že aktéři jsou příliš maličcí, a že by se jeho dílo ztratilo v toku jiných „velkých“ událostí světa mocných. Bůh nemá obavy o život, vzdělání, výchovu... Božího Syna. Bůh zde vystupuje jako jistý tvůrce dějin, jakkoli si to mnozí tehdejší mocní lidé neuměli představit. Bůh je s námi a vede pevnou rukou dějiny lidí, kteří ho pustili do svého života. Přes mnohé dramatické zvraty dovede svůj lid k vítězství spásy. My jsme tak zvyklí na evangelní texty o Ježíšově početí, že si trochu představujeme, že Josef a Maria přijali Boží nabídku jako samozřejmost. Neuvědomujeme si, že Josef a Maria to neměli tak snadné. Vždyť Maria měla své otázky (jak se to stane?), Josef chtěl dokonce propustit svou ženu ... Bůh musel oslovit mimořádným způsobem skrze anděla, aby přivedl jak Marii, tak Josefa k přijetí tohoto bláznivého plánu.

Panna Maria Guadalupská

Tato památka obrací naši pozornost ke znamením daným Pannou Marií v Mexiku, kde svým zjevením podpořila misijní činnost a mnoho lidí přivedla od pohanství ke Kristu. P. Maria se zjevila Janovi Didakovi poprvé 09. 12., kdy s jeho památkou je připomínána první část historie. O tři dny později, 12. 12. 1531, předala vizionáři znamení pro biskupa, které s odhalením další úžasné skutečnosti se stalo znamením pro celý svět. Přijmu Marii za svou Matku a Vůdkyni pro cestu k Bohu, svou úctu jí budu prokazovat poslušností jejích rad a vztah s ní prožívat vytrvalou modlitbou. Dnes konkrétně začnu...